

i legemlig og aandelig Henseende er af største Betydning. Jeg vil derfor ogsaa tillade mig at anbefale denne Sag til de ærede Medlemmer af Regjeringen, under hvem den nærmest ligger.

Formanden (Krabbe): Spørgsmaalet om en Forbindelse mellem den saakaldte Almueskole og de høiere Skoler vil maasse bedre finde sin Plads ved Forhandlingen af et lille Lovforslag, som af den høitærede Kirke- og Undervisningsminister er forelagt. Jeg henstiller derfor, at det her bliver holdt udenfor.

Fjord: Idet jeg tager Hensyn til den ærede Formands Henstilling ved Begyndelsen af Mødet i Dag, skal jeg om de store Spørgsmaal, Statens finansielle Tilstand, Forsvarsvesenet og Spørgsmaalet om en Indkomstskat eller ikke Indkomstskat kun udtale, at, forsaavidt Folkethinget og den høitærede Regjering kunne komme overens om en Forsvarsplan, der altsaa maa anses for at være brugelig og god, skal jeg for mit Bedkommende ikke have Noget imod den, men endogjaa være meget villig til at gaa med til at stemme for en moderat Formue- og Indkomstskat, uagtet den høitærede Regjering erklærer, at den ikke er nødvendig. Men jeg vil ikke og tør ikke forsvare at være medvirkende til, at Forsvarsvesenet træffes i Langdrag, naar kun det ligger i Veien, at Befolkningen kommer til at yde en moderat Formue- og Indkomstskat. Der er kun et Punkt paa Finantsloven, som jeg skal tillade mig at udtale mig om, og det er Forholdene ved Esbjerg Havn. I Finantslovsforslagets § 26 er der forlangt 125,000 Kr. til en Raimur ved Esbjerg Havn, og 125,000 Kr. ville blive forlangt for næste Aar. Jeg kan ikke Andet end være taenkelig derfor, og jeg tror, at hele Landet maa være den høitærede Regjering erkjendelig, naar man ser, at den omsfatter dette Anlæg med Varme. Den nuværende Raimur er kun 800. løbende Fod lang. Der er altsaa kun Plads ved den til at lægge til for 3 Dampskibe. Nu for Tiden er der kun 3 Dampskibe i Fart paa Esbjerg Havn, men fra Nytaar er det bestemt, at der endvidere skal sættes 2 Dampskibe i Gang, mellem Esbjerg og England. Det vil altsaa ses, at Anlægspladsen ved den nuværende Raimur er meget for kort. Den Raimur, som agtes opført for den foreslaede Bevilling, skal gaa langs med Landsiden af Esbjerg Havn, og det er vistnok fuldstændig rigtigt, at den anlægges der, men det er en anden Sag, om Skibene i tilstrækkelig Mængde kunne komme til at benytte denne Raimur. Der er nemlig ved den nuværende Tilstand i Havnen ikke saa Mangler, som muligvis ved denne Raimurs Opførelse meget let ville kunne afhjælpes. Naar der indtræffer Storme fra Sydvest til Nord, saa medfører en saadan Storm en meget stærk Sø-

gang i Havnen. Havnens Vandflade er nemlig 9 Dr. Land, altsaa temmelig stor, og en Storm fra dette Hjørne medfører en saa stærk Søgang, at selv større Skibe med Vanskelighed og ikke uden stor Fare for at ødelægges eller tage Skade kunne lægge til ved Raimuren og løse og lade. Mindre Skibe kunne slet ikke. Jeg tror nu, at, og jeg har fra en Sagtyndig modtaget Oplysning om, hvorledes denne Mangel kan afhjælpes, dette kan ske derved, at der fra Midten af den paatænkte Raimur og lidt ud i Havnen vil kunne opføres en Skibsbro, det vil altsaa blive paa Havnens største Brede. Ved en saadan Skibsbro ville Skibe ogsaa kunne ligge og indtage deres Lading, navnlig af Kreaturer. Denne saakaldte Pær eller Skibsbro vil bevirke, at Bølgegangen i Havnen vil brydes. Naar man nu hertil vil svare, at det vil indskrænke Havnens Flademaal, saa at Skibene hverken kunne vende eller manøvrere, da er Bedkommende, fra hvem jeg har mine Oplysninger, fuldstændig overbevist om, at dette ikke vil volde Vanskelighed. Havnens Fladeindhold er stort nok dertil alligevel. Det er altsaa den første Sag, jeg vil bede den høitærede Indenrigsminister tage under Overveielse. Derved er den nuværende Raimur saaledes, at Vandet ved Stormflod kan staa over den, og Skibene, navnlig Smaaskibe staa saaledes i paakommende Tilfælde i Fare for at blive løstede op paa Raimuren og tage Skade. Vel er der anlagt visse Apparater, der skulle søge at forhindre dette, men disse Apparater ere anbragte paa en saadan Maade, at de kun kunne benyttes af meget lange Skibe, derimod ikke af mindre Skibe eller almindelige Seilskibe. Der kunde derfor efter min Formening sættes Stormpæle baade ved den nuværende Raimur og ved den paatænkte, hvorved Skibene kunne forstøjes, saaledes at de i en Stormflod kunne ligge farefri i Havnen. Hvad jeg hidtil har anført er imidlertid Altsammen Mangler, som let kunne afhjælpes. Der er derimod en anden Mangel ved Havnen, som er en Feil ved selve Havnens Bygning, og som er meget vanskeligere at faae afhjulpen. Slusetærskelen ligger nemlig for høit. Det er ubegribeligt, hvorledes den Mand, der har lagt Planen til Havnen og Slusetærskelens Bygning, har kunnet lægge Slusetærskelen høiere, end Bunden er bestemt at skulle være baade i og udenfor Havnen. Paa Slusetærskelen er der nemlig kun 12 Fod Vand ved daglig Høivande, maasse neppe nok det, medens Vandstanden i Slusegabet og selve Dokhavnen er 13 Fod. Det forekommer mig, at Intet havde været naturliger, end om man havde lagt Slusetærskelen ned til samme Dybde, og jeg vil endog sige under denne Dybde. Det er imidlertid ikke slet, og det har til Følge, at Skibe, selv de ikke-dybtgaaende, ikke kunne komme ind i Havnen, og have de truffet at komme ind i Havnen, er det mange Gange Tilfældet, at de ikke kunne komme ud deraf igjen. Jeg har saaledes